Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

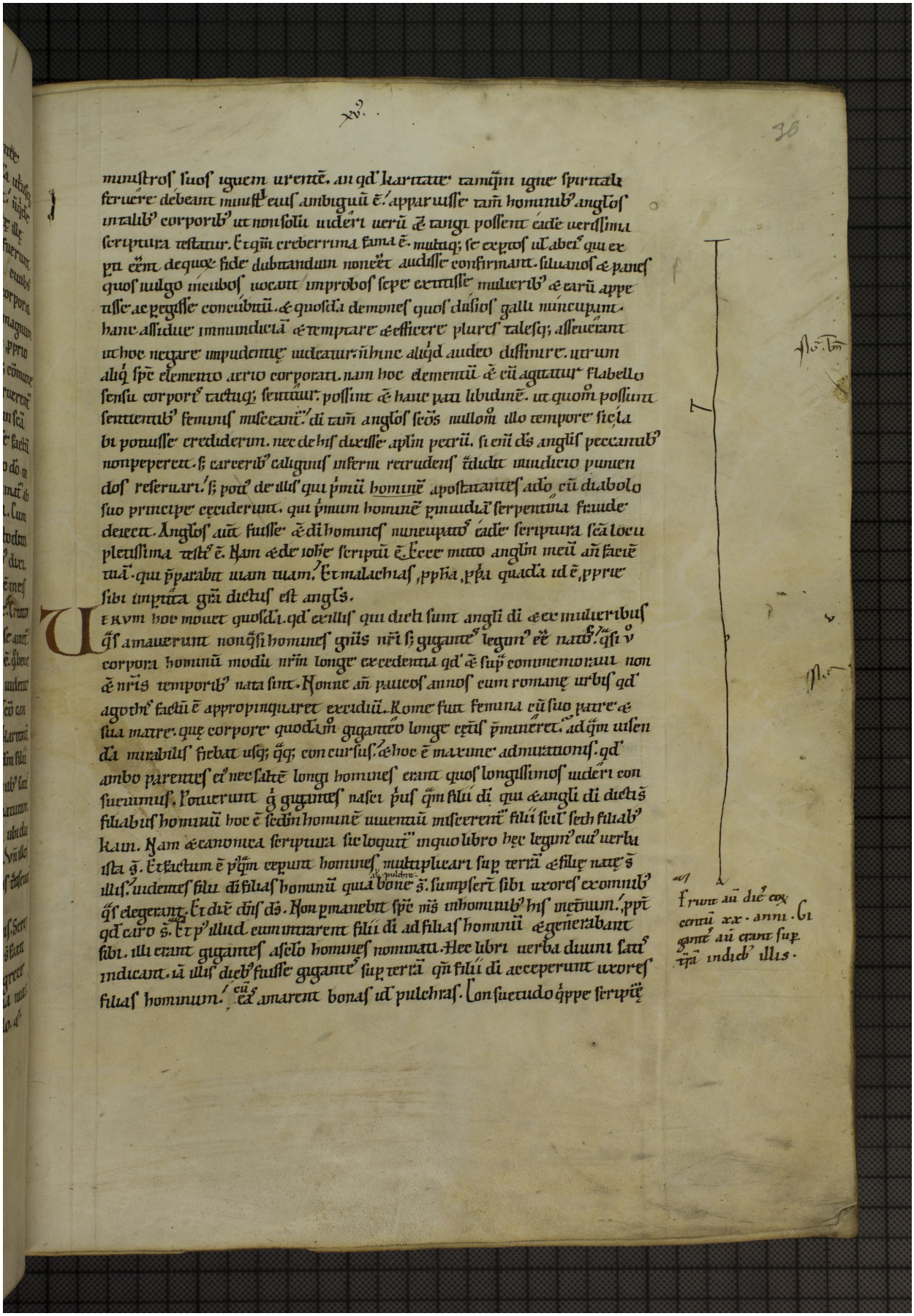

xv.

30

monstros suos iguem urente. an qd' karitate tamq̃m igne spiritali
feruere debeant mouet eius ambiguũ ē. apparuisse tam̃ hominib' angelos
in talib' corporib' ut non solũ uideri uerũ ē tangi possent eade uerissima
scriptura testatur. Et qm̃ creberrima fama ē. mutuq; se expos ut abei qui ex
pte eēm dequae fide dubitandum noneēt audisse confirmant. siluanos ē panes
quos uulgo incubos uocant improbos sepe extitisse mulierib' ē earũ appe
tisse ac pegisse concubitũ. ē quosdã demones quos dusios galli nuncupant.
hanc assidue immundicia ē temptare ē efficere plures talesq; asseuerant
ut hoc negare impudentię uideatur. ñ hinc aliqd audeo diffinire. utrum
aliq spē elemento aerio corporati. nam hoc elementũ ē cũ agitatur flabello
sensu corporis tactuq; sentitur. possint ē hanc pati libidinē. ut quom̃ possunt
sententiis feminis misceant. di tam̃ angelos seos nullom̃ illo tempore sicia
bi potuisse credideruṇ. nec de his dixisse aplm̃ petrũ. si eiũ ds angelis peccantib'
nonpepercit. s; carceribus caliginis inferni retrudens tradidit iudicio punien
dos reseruari. s; pot' de illis qui pmũ hominẽ apostatantes adio cũ diabolo
suo principe ceciderunt. qui pmum hominẽ pmuditã serpentina fraude
deiecit. Angelos aũ fuisse ē di homines nuncupatos ē de scriptura sca locu
plentissima testatur ē. Nam ē de iobe scriptũ ē. Ecce mitto angelũ meũ ad faciẽ
tuã. qui pparabit uiam tuam. Et malachias ,ppha ,pphã quada id ē ,pprie
sibi impta grã dictus est angelus.

Verum hoc mouet quosdã. qd' de illis qui dicti sunt angeli di ē de mulieribus
q̃s amauerunt non q̃si homines gnis nri s; gigantes legun' ēē natos. q̃si v
corpora hominũ modu nrm̃ longe excedentia qd' ē sup commemoratũ non
ē nris temporib' nata sint. Nonne aũ paucos annos cum romanę urbis qd'
agothi factũ ē appropinquaret excidiũ. Rome fuit femina cũ suo patre ē
sua matre. quę corpore quodam̃ gigantẽo longe ęcus pminẽret. ad q̃m uisen
da mirabilis fiebat usq; q̃q; concursus. ē hoc ē maxime admirationis. qd'
ambo parentes ei nec satis ē longi homines erant quos longissimos uideri con
sueuimus. Nouerunt ḡ gigantes nasci pus q̃m filii di qui ē angeli di dicti s
filiabus hominũ hoc ē secdm̃ hominẽ uiuentiũ misereret filii scil' sed filiab'
kam. Nam ē canonica scriptura sic loquit' in quo libro hęc legun' cui' uerba
ista ḡ. Factum ē p q̃m cepit homines multiplicari sup terrã ē filię natę s
illis. uidentes filii di filias hominũ quia bone s. sumpserũt sibi uxores ex omnib'
q̃s elegerant. Et die dñi ds. Non pmanebit spē mis in hominib' his meũum. ppt
qd caro s. Et p' illud eum mirarent filii di ad filias hominũ ē generabant
sibi. illi erant gigantes a seculo homines nominati. Hec libri uerba diuini sanc
indicant. ã illis diebus fuisse gigantes sup terrã qm̃ filii di acceperunt uxores
filias hominum. cũ ea amarent bonas id pulchras. Consuetudo ḡppe scriptę

alt. pulchre.

Fruit aũ die cox
centũ xx. anni. Gi
gantes aũ erant sup
terrã indiebus illis.